

אָזוֹר הַתְּנַפְצוֹת

אוצרת: ד"ר הדס קדר

התערוכה "אזור התנפצות" מציגה נקודות מבט על מרחבים גיאוגרפיים ותרבותיים הממוקמים הרחק ממרכזי כוח. מקומות שספגו התנגשויות, עקירות ושינויים פוליטיות תכופים לאורך ההיסטוריה. משולי מצרים העתיקה, דרך אירופה שלאחר מלחמת העולם השנייה, מאזורי הרמה של זומיה באסיה ועד מדבר הנגב, "אזורי התנפצות" הם טריטוריות שבהן זהויות, שפות, אמונות וידע עוצבו על ידי חשיפה לאקלים קשים, תנועות אוכלוסין ומנגנוני שליטה.

אלן מוריס, אגיפטולוגית וחוקרת המזרח הקדום, בוחנת את החיים ב"אזורי ההתנפצות" של ממלכות מצרים התיכונה והחדשה. לאורך שוליה של מצרים העתיקה, היכן ששליטת המדינה דעכה והמדבר נפתח לרווחה, שכנו אזורים מעבר לאחיזתו ההדוקה של הפרעה. כאן, קהילות נמלטו ממסים כבדים ומעבודת כפייה, והחיים נשאו חירויות בלתי צפויות. שולי הממלכה אפשרו מרחב לאלתור - לזהויות ולצורות חיים שלא יכלו לפרוח תחת עינה הפקוחה של המדינה. המונח "אזורי ההתנפצות" מופיע גם בעבודתם של חוקר השואה עומר ברטוב והיסטוריון אריק ד. וייץ, הבוחנים כיצד קהילות יהודיות במהלך מלחמת העולם השנייה ולאחריה נפלו מן המחסה האימפריאלי אל תוך הלהט הלאומני. מה שפעם הציע דו-קיום, פינה את מקומו לדרישות לטוהר אתני, והותיר את היהודים תלויים בין עולמות ומתמודדים עם הבחירה בין הטמעה, גלות או השמדה כאשר מדינות לאום חדשות קמו מהריסות האימפריות. המדען הפוליטי והאנתרופולוג ג'יימס סי. סקוט מרחיב את הגדרת "אזורי התנפצות" דרך בחינתו את זומיה, אזור באסיה שווה בשטחו לאירופה. סקוט מאפיין את זומיה ואזורים דומים כאזורי גבול מרוחקים ומחוספסים שאליהן התכנסו במשך מאות שנים קהילות שהדפו תהליכי יצירת מדינה מסיבות שונות, ותנועתם ויישובם המחודש יצרו נופים אנושיים בעלי מגוון אתני ולשוני מעורב.

התערוכה "אזורי ההתנפצות" מתייחסת לנגב/נקב כאל אזור כזה: נקודת מפגש של היסטוריות הגירה: ערים, עיירות ויישובים קולקטיביים שהוקמו על ידי מהגרים יהודים מהתפוצה לפני ואחרי הקמת ישראל; יישובים ערבים בדואים ששולותיהם עוקבות עד האימפריה העות'מאנית וקודם לכן; וקהילות ייחודיות כמו העבריים, ששזרו את חייהם במרקם המדבר. האזור גם מחזיק בכמה מן העקבות המוקדמים ביותר של חקלאות, ארכיטקטורה וחיי התיישבות, כמו התרבות הנבטית העתיקה. סוגיית בעלות על האדמה ושימושי קרקע בנגב

היא מורכבת. אחוז השטחים הצבאיים גבוה באופן משמעותי מן הסטטיסטיקה הישראלית הכוללת. חברות כריה, במיוחד אלו שירשו זיכיונות מימי המנדט הבריטי, ממשיכות לפעול על פני רצועות מדבר רחבות. לדוגמה, מסמך הזיכיון הבריטי (1929) של Palestine Potash Limited (היום החברה הכימית הישראלית בע"מ) כולל הוראה הקובעת כי "כל קרקעות הנדרשות למטרות החברה יופקעו על ידי הממשלה [...]".¹ סעיף כזה, שעדיין מיושם במסגרות משפטיות עכשוויות, מאפשר את הסרת קהילות מאדמותיהן ומציב את הקהילות הערביות בדואיות במעגלים חוזרים של עקירה, חשיפה סביבתית לחומרים רעילים ואי-וודאות מתמשכת. החברה הכימית הישראלית היא רק אחת מבין מספר תעשיות כריה אזוריות שפעילותן מעצבת מחדש את הנוף וחושפת תושבים סמוכים לחומרים מסוכנים. בין אם מצרים העתיקה, מזרח אירופה שלאחר מלחמת העולם השנייה, או זומיה שבאסיה, מה שמקשר בין "אזורי התנפצות" גלובליים הוא העירוב המורכב של תרבויות, תנאי אקלים קיצוניים, חשיפה לתעשיות מזהמות ותנאי שטח מחוספסים. תנאים שמעצבים כל היבט של החיים: תנועה, אמונה, והדרכים שבהן הידע מועבר מדור לדור. במשך מאות שנים קהילות ב"אזורי התנפצות" תרגלו שיטות הישרדות שהועברו אליהן מדורות קודמים ושאפשרו להן להתמודד עם האתגרים המלווים את אזורים אלה. בימינו ובתקופתנו של כדור חימום והגירות אקלים צפויות, יש לנו את הפוטנציאל ללמוד מחוויות החיים של קהילות המתגוררות ב"אזורי התנפצות".

בין המסורות המהדהדות ביותר של הקהילות הבדואיות הערביות בנגב/נקב הוא סומווד (صمود), המעשה העקשן של להישאר על אדמתו למרות לחצי העיור והריכוז הכפוי. סדרת הצילומים של **ורדית גולדנר** (נ' 1965, חיפה) "אל עטרש - אל ערקוב" (2008-2010), צולמו בכפרים המתקיימים תחת איום מתמיד של הריסה. צילומיה של גולדנר מתמקדים בכפרים שקיימים ללא תשתית בסיסית; כפרים ערבים בדואים המסווגים כ"לא מוכרים" סובלים מאסטרטגיות רבות של פינוי: ריסוס כימי של אדמה, פרויקטי ייעור והקמת יישובים ליהודים בלבד על אדמותיהם ההיסטוריים. כאשר החלו הריסות שיטתיות של כפרים אלה ורבים אחרים, גולדנר התחייבה לתעד את המחוות היומיומיות של סומווד. המצלמה שלה תופסת את צורות ההתנגדות העדינות המוטמעות בחיי היומיום הכוללות אכילה, מנוחה, טיפוח האדמה. צילומיה הופכים למוחשיים כיצד עקשנות חודרת אפילו לרגעים הקטנים של הקיום.

¹ הסכם ראשוני וראשי זיכיון עבור חברת פוטאש פלשתינה בע"מ (1929) 14\43CZA, F

ואנונו (ערוץ השידור הציבורי כאן, בהפקת קסטינה תקשורת, 2025) הוא שמה של סדרת דוקו החוקרת את

סיפורו של מרדכי ואנונו, המרגל האטומי הישראלי. הקטע המוצג בתערוכה מציג תצלומים שואנונו צילם במהלך עבודתו בכור בדימונה. בדומה ל"אזורי התנפצות" גלובליים ברחבי העולם שהרבה פעמים חשופים לתעשיות מזהמות מסוכנות, לפסולת כימית ולתעשיות כרייה, הכור הגרעיני בדימונה הממוקם במדבר הנגב הוא כנראה המסוכן ביותר מכל התעשיות המזהמות שפועלות באזור ומאיים ישירות על הקהילות הסובבות אותו. התצלומים שופכים אור על הציוד והחומרים שבהם משתמשים מדענים וטכנאים הנמצאים הרבה מזמנם בקומות התת-קרקעיות של הכור, בפיתוחו של נשק גרעיני פלוטוניום. השנים הרבות שואנונו נענש בגלל חשיפתן של סדרת התצלומים הם המחיר שהוא שילם להפוך את מה שנסתר מן העין לחשוף ולנראה.

פבל וולברג (נ' לנינגרד, 1966) היגר בילדותו מברית המועצות לשעבר למדבר הנגב. וולברג הידוע בפנורמות של ישראל, הגדה המערבית ואוקראינה, תיעד זמן רב חיי אדם על פני "אזורי התנפצות" מרובים, במקומות שבהם מחסומים, גדרות, גבולות וחומות פועלים כצלקות ארכיטקטוניות שמעצבים מחדש ללא הרף את שטח הקיום. אולם בתצלום האינפרא-אדום "באר שבע" (2025), במקום קרע גיאופוליטי גדול, העדשה של וולברג פונה פנימה אל כור מחצבתו: קצה של בניין שיכון בטון בבאר שבע שהיה פעם ביתו שלו. מצלמתו הרגישה לחום מגלה להט בלתי צפוי בחוץ הפראי של שולי מבנה הבטון שהיה פעם ביתו. התצלום מגלה עדינות בין הנוקשות של גבולות בנויים, ומציגה את היכולת העיקשת של יצורים חיים לשרוד גבולות ומחסומים שנבנו על ידי בני אדם.

סדרת הקרמיקות של **חאדר ושאח** (נ' 1966, עזה) "ציור ניירות" (2010), מגיחה ישירות משטח המדבר. ושאח עובד בתוך שקעים רדודים באדמת המכתשים בנגב. העבודות מציגות סצנות הנובעות מהמנהגים והטקסים של חיים ערבים בדואים. המדבר הופך גם לסטודיו וגם לשותף ליצירה, חומריו מעצבים את השפה הפיסולית של עבודתו. כמו התחריטים הסלעיים העתיקים שנמצאים פזורים באזור, הקרמיקות של ושאח מגלות את עקבות הרעיוניים של אלו ששוטטו בנופים אלה, ומשלבות אותם עם התפיסות העכשוויות של התרבות הערבית הבדואית. הסדרה עוקבת אחר שושלת של קיום מדברי: הטיפול בבעלי חיים, התפתחות הרעיונות, דרכי המסחר והשיירות. הקרמיקות של ושאח עומדות כעדות חיה לתובנות הדמיונית, המסתגלת והמושרשת עמוק של חיי המדבר.

רוח הפרקטיקה של **לובנה סאנע** (נ' 1998, באר שבע) באמנות ובאדריכלות טמונה באמונה שבעידן המעוצב על ידי אסונות אקלימיים ופוליטיים, קהילות ילידיות מחזיקות בידע חיוני להישרדות. "מעקב" (2021) היא יצירת טקסטיל שעוקבת אחר מחוות יומיומיות של החיים הבדואים הערבים אשר עוברים תהליך עיור מוחש בעשורים האחרונים. עבודת הטקסטיל הרקומה של סאנע עושה שימוש בשיטות של מלאכת סיבים ואריגה מסורתיות שמאוימות כעת על ידי תהליכי מודרניזציה ועיור מואצים שמביאים אתם מערכות יצירה של טקסטיל בכמויות גדולות. "מעקב" טוען לדחיפות של איסוף ושמירה על ידע מדברי ערבי בדואי בנגב עבור אנשים מדורה של סאנע ואלו שיבו, כדי לשמר את אורחות החיים המדבריים והידע המדברי שכה חשוב בימינו אנו.

צורות עתיקות של מדידה מרחבית וזמנית מעמק הנילוס והעמקים המרכזיים של מקסיקו נמצאות בלב עבודות הפיסול והסיבים של **עזרא פדואה** (נ' 1976, סנטה פה, ניו מקסיקו, ארה"ב). שורשיה של היצירה הפיסולית "אמה 2E" (2018-2025) נטועים בחפצי אמה טקסיים מצריים עתיקים ששימשו ככלי מדידה המבוססים על פרופורציות האמה והיד האנושית. חפצים אלה מהווים שכבה עמוקה בהיסטוריות המדעים היוונים, הערביים, האירופיים והפוסט-נאורותיים של גיאומטריה, אדריכלות, גיאוגרפיה, קוסמוגרפיה ובסופו של דבר הרבה ממערכות ה'דיגיטליות' שלנו המבוססות על ה'דיגיטים' (מידת אצבע) העתיקים. בבנייה מחדש של מערכות מדידה אלה דרך הפיסול, פדואה חושף כיצד הגוף עצמו שימש פעם כיחידה היסודית להבנה וארגון של המרחב. "קלנדריו 5/16" (ארטה אן לנגואה זאפוטקה, 1583) (2024) יוצר על ידי פדואה בשיתוף עם Casa de Los Ángeles, מהדור החדש של אורגים בכפר Teotitlán del Valle, ואחאקה, מקסיקו. העבודה, שיוצרה כולה בצבעים טבעיים, מקודדת מחדש עמוד בודד מתיעוד משנת 1583 של לוח השנה הזאפוטקי העתיק, בכתב של בלוקים צבעוניים בהשראת צורות רשת מזו-אמריקאיות עתיקות. פדואה חוזר לצורות של מדידות מרחביות וזמניות כדי ליצור יצירות אמנות שמזכירות לנו שמערכות הידע העכשוויות שלנו נטועות עמוק במטונימיות כמו אלו של הדיגיט / דיגיטלי, טקסט / טקסטיל, רשת / מרשתת.

נטלי שלוסר (נ' 1979, חיפה) מבצעת פרויקט אמנותי שאפתני המושרש במדבר הנגב/נקב, שם היא מגשרת בין שברי ארכיאולוגיה עתיקים לחומרים גיאולוגיים וטכנולוגיות דיגיטליות מתקדמות. סדרת הפסלים "מערב אסיה", "דרבוקה" ו"לכה מדבר" (2022) החלה בשברים ששלוסר מצאה במהלך סיוריה. לאחר סריקתם, שלוסר חתכה אותם דיגיטלית לשניים כדי לחשוף את הליבה הפנימית שלהם, ולאחר מכן שיקפה צד אחד כדי ליצור צורה סימטרית שהודפסה לאחר מכן מכנית. בניגוד לדחף של המאה ה-19 "להשלים" חורבות, בפרויקט זה

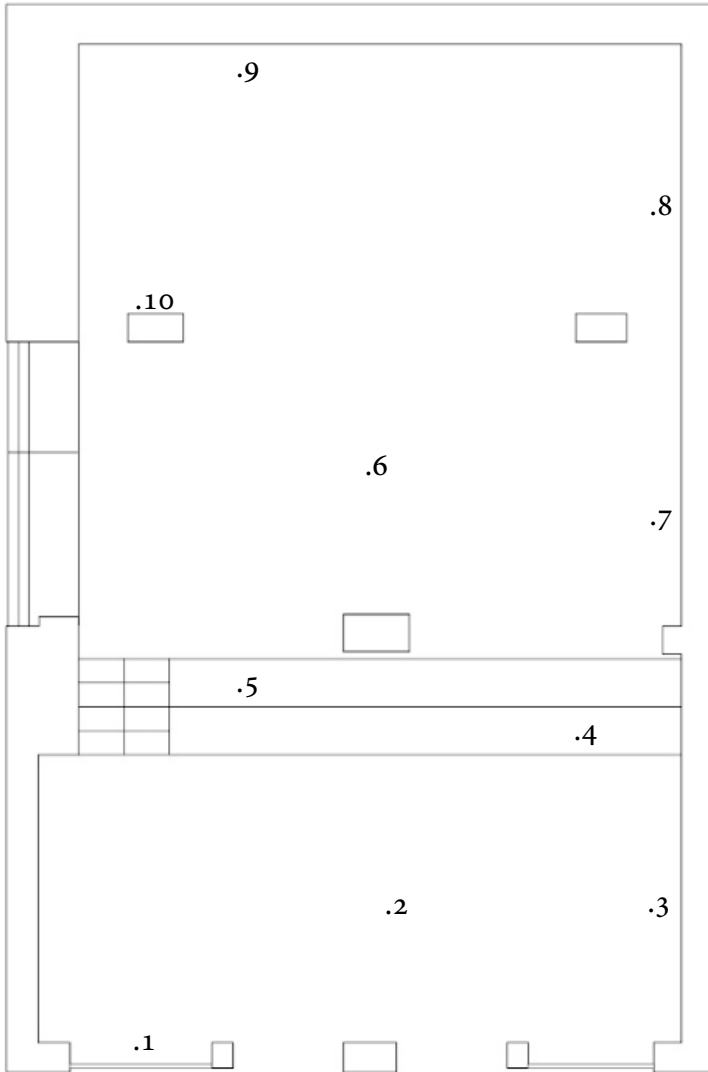
שלוסר מאמצת פיצול כמצב עכשווי. כפי שדלז וגואטרי כותבים: "איננו מאמינים עוד במיתוס של קיום שברים ש... רק ממתינים... להידבק בחזרה יחד כדי ליצור אחדות זהה למקורית... אנו מאמינים רק בשלמויות שהן שוליות."² צורות הזיגזג של הפסלים שהן תוצר של שיטת ההדפסה בתלת-ממד מהדהדות קווי שבר ב"אזורי התנפצות" גיאולוגיים - אזורים של סלע מבוקע או סדוק שמעניקים לסלעים האזוריים צורה של שכבות צבעוניות. העובדה שהן נולדו משברי סלע ועברו תהליך של דיגיטציה מעניקה לסדרת הפסלים את כוחם להציע צורות חדשות של זיכרון חומרי הנובעים מסביבתנו הטבעית.

התערוכה פורסת בפני הצופה יצירות אמנותיות שהתפתחו ב"אזורי התנפצות" ומציגה אותן בהקשר עכשווי. אמנות טקסטיל; ייצור קרמיקה מקומי; אדריכלות עממית; מערכות מדידה עתיקות מצטלבות עם טכנולוגיות כגון הדפסת תלת-ממד, צילום רגיש לחום ושיטות יציקה מתקדמות כדי להעלות את האפשרות שהחוסן העתידי שלנו תלוי ביכולתנו ללמוד ולשלב במציאות העכשווית רעיונות וידע ששרדו במשך מאות שנים ונמצאים על סף היעלמות.

² Gilles Deleuze & Felix Guattari, *Anti-Oedipus: Capitalism and Schizophrenia* (Minneapolis, MN : University of Minnesota Press, 1983), 42 (my translation).

אזור התנפצות نطاق التمزق Shatter Zone

1. נטעלי שלוסר, **דבוקה**, 2022, הדפסת תלת־ממד, מאבקת גבס, $22 \times 22 \times 23$ ס"מ

2. עזרא פדואה, **אמה 2E**, בטון, 2018-2025

3. עזרא פדואה, **קלנדריו 5/16 (אמנות בשפה הזא-פוטקית, 1583)**, 2024, צמר, 147×252 ס"מ

4. נטעלי שלוסר, **המערב האסייתי**, 2022, הדפסת פוליג'יט צבעונית בתלת־ממד, $17.2 \times 17.2 \times 32.5$ ס"מ

5. נטעלי שלוסר, **פטינה מדברית**, 2022, הדפסת תלת־ממד מפוטו־פולימר, $19 \times 22 \times 26$ ס"מ

6. לובנא סאנע, **מעקב**, 2021, רקמה, $88,5 \times 47,5$ ס"מ

7. חאדר ושאה, **ציור ניירות (סדרה)**, 2010, חימר, 60×60 ס"מ

8. ורדית גולדנר, **אל אטרש- אל ארקוב**, 2010-2008

9. פבל וולברג, **באר שבע**, הדפס דיגיטלי מבוסס תצלום אינפרא-אדום ספקטרום מלא, 150×190 ס"מ

10. קטע מתוך הסדרה התיעודית "ואנונו", הפקת: קס־טינה תקשורת | שידור: כאן תאגיד השידור הישראלי, נובמבר 2025

אוצרת: הדס קידר
قيِّمة: هداس كيدار
curator: Hadas Kedar

שעות פתיחה

שלישי-רביעי: 11:00-14:00

חמישי: 12:00-18:00

שישי-שבת: 11:00-14:00

גלריה בצלאל לאמנות עכשווית

רחוב הרצל 119, תל אביב-יפו

bezalelgallery@bezalel.ac.il | 03-6824082

אזור התנפוצות نطاق التَّمَرُّق Shatter Zone

חאדר ושאח
خضر وشاح
Khader Oshah

פבל וולברג
بافل فولبيرج
Pavel Wolberg

ואנונו
فعنونو
Vanunu

ורדית גולדנר
فرديت غولدنر
Vardit Goldner

נטעלי שלוסר
نيطع-لي شلوسر
Netally Schlosser

עזרא פדווא
عزرا بادفا
Ezra Padwa

לובנה סאנע
لبنى صانع
Lobna Sana

אוצרת: הדס קידר
قيّمة: هداس كيدار
curator: Hadas Kedar

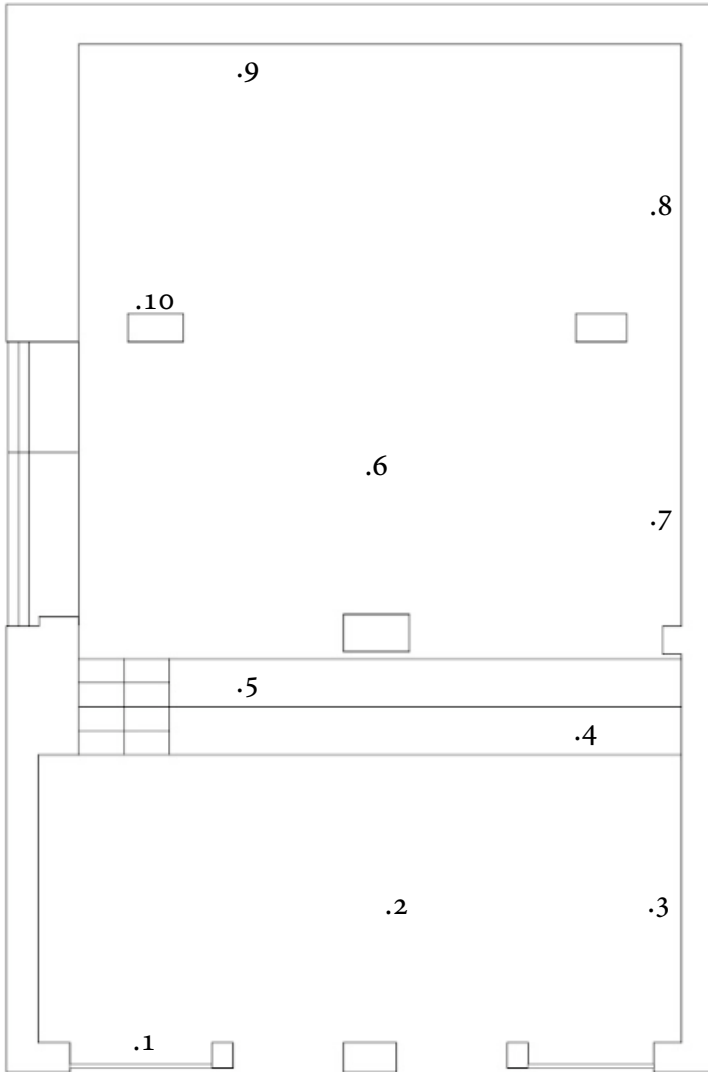
יפתח המערוש **נطاق التَّمَرُّق** תּאמלא מתגדדא באחياز جغرافية وثقافية، بعيدة عن مراكز القوى، تعرضت على مرّ التاريخ لتغييرات سياسية متطرفة انطوت على تضاربات ونزوح. يتطرق المصطلح المأخوذ من علم طبقات الأرض إلى مناطق تتميز بصخور متصدعة تنبثق عنها شبكة أوردة غالباً ما تكون غنية بالرواسب المعدنية. بدءاً بأطراف مصر القديمة، مروراً بأوروبا بعد سقوط الإمبراطوريات، وحتى آسيا، "مناطق التَّمَرُّق" هي أماكن تشكلت فيها الطبقات الصخرية، الهويات، اللغات، المعتقدات والمعارف تأثراً بظروف مكانية صعبة، مناخ متطرف، وموجات هجرة جماعية.

يقدم المعرض منظوراً شبيهاً للنقب كحيز مبني من طبقات ثقافية عميقة: بقايا حضارات قديمة ومجتمعات مهاجرة، إلى جانب واقع معاصر من التصنيع، التلوث والصراع على الأراضي. يبحث الفنانون المشاركون في المعرض الفضاءات الحديثة باستخدام المواد، التكنولوجيا، الأساطير وتجارب من الحياة اليومية. توثق **فرديت غولدنر** ممارسة الصمود في القرى البدوية "غير المعترف بها"، كالعراقيب على سبيل المثال. يكشف **بافل فولبيرج** من خلال التصوير بالأشعة تحت الحمراء، اللقاء بين الذاكرة الشخصية والأحياز المبنية في بئر سبع كما عهدتها في طفولته؛ **فانونو** هو اسم سلسلة وثائقية تتناول قصة مردخاي فعنونو، جاسوس نووي إسرائيلي. يعرض المقطع المقدم هنا صور صورها فعنونو أثناء عمله في ديمونا. يبني الفنان **خضر وشاح** أعمالاً خزفية من تربة صحراوية تتماشى مع الحياة في المكان على مرّ الأجيال. تتبع **لبنى صانع** أثر تقنيات بناء قديمة ومعاصرة، وتبحث نقاط التقاء المباني بالجسد البشري. يسبر **عزرا بادفا** غور أنظمة المعرفة القديمة، من النيل حتى وادي أوكاكا في المكسيك، ويترجمها إلى معلومات مرمّزة في أعمال نحت ونسيج. تعيد **نيطع-لي شلوسر** إحياء شظايا علم الآثار من خلال عمليات المسح والطباعة ثلاثية الأبعاد، وتفتّح جيولوجيا جديدة للزمن والانكسار.

هداس كيدار

אזור התנפוצות نطاق التَّمَرُّق Shatter Zone

1. ניטע-לי שלוסר, **דרבוקא**, 2022, طباعة مسحوق
جصی بثلاثي الأبعاد, 23×22×22 سم.

2. عزرا بادفا, **أما 2E**, خرسانة, 2018-2025

3. عزرا بادفا, **كالنداريو 5/16 (فن بلغة الزابوتيك, 1583)**, 2024, صوف, 147×252 سم.

4. ניטע-לי שלוסר, **الغرب الآسيوي**, 2022, طباعة
بوليجيت ملونة بثلاثي الأبعاد, 17.2×17.2×32.5 سم.

5. ניטע-לי שלוסר, **باتינא صحراوية**, 2022, طباعة
فوتو بوليمر بثلاثي الأبعاد, 19×22×26 سم.

6. لبني صانع, **متابعة**, 2021, نسيج, 88,5×47,5 سم.

7. خضر وشاح, **رسم ورقي** (سلسلة), 2010, صلصال,
60×60 سم.

8. فرديت غولدر, **الأطرش - العراقيب**, 2010-2008

9. بافل فولبيرج, **بئر السبع**, طباعة رقمية - صورة
أشعة تحت الحمراء بطيف كامل, 2025, 190×150 سم.

10. مقطع من المسلسل الوثائقي "فعنونو", إنتاج:
كاستينا للإعلام | **بت: كان** - هيئة البت الإسرائيلي,
تشرين الثاني 2025

אוצרת: הדס קידר
قيِّمة: هداس كيدار
curator: Hadas Kedar

שעות פתיחה

שלישי-רביעי: 11:00-14:00

חמישי: 12:00-18:00

שישי-שבת: 11:00-14:00

גלריה בצלאל לאמנות עכשווית

רחוב הרצל 119, תל אביב-יפו

bezalelgallery@bezalel.ac.il | 03-6824082

אזור התנפצות نطاق التمزق Shatter Zone

חאדר ושאה
خضر وشاح
Khader Oshah

פבל וולברג
بافل فولبيرج
Pavel Wolberg

ואנונו
فعاونو
Vanunu

ורדית גולדנר
فرديت غولدر
Vardit Goldner

נטעלי שלוסר
نيطع-لي شلوسر
Netally Schlosser

עזרא פדווא
عزرا بادفا
Ezra Padwa

לובנה סאנע
لبنى صانع
Lobna Sana

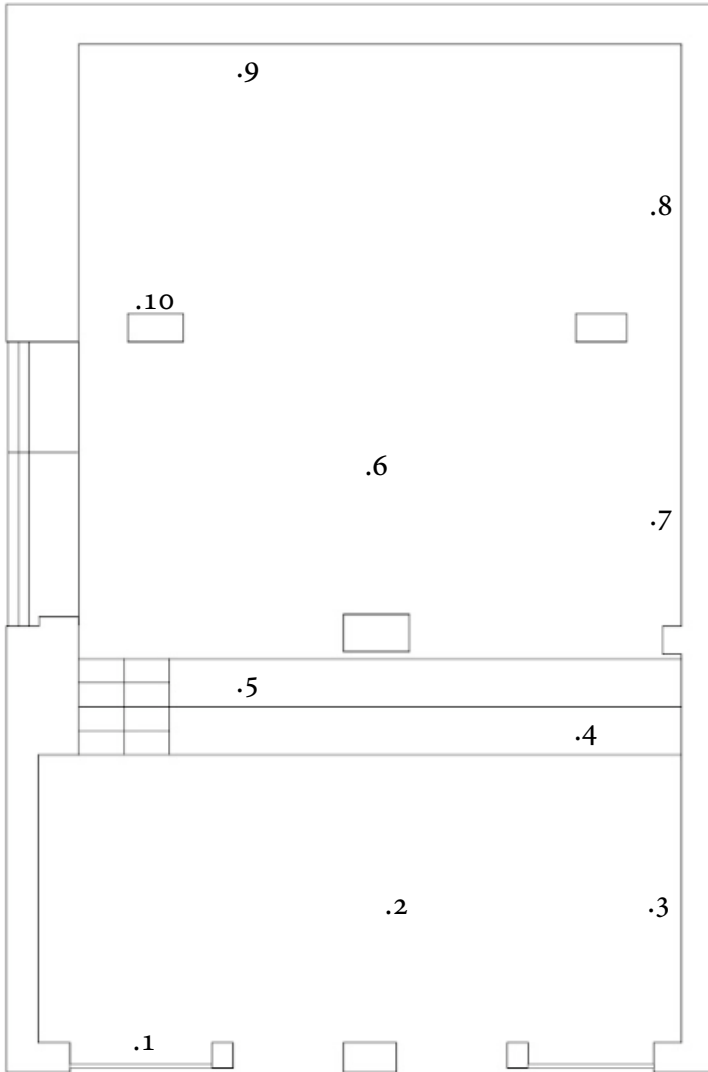
אוצרת: הדס קידר
قيمة: هداس كيدار
curator: Hadas Kedar

The exhibition **Shatter Zone** offers a renewed perspective on geographical and cultural spaces situated at a distance from centers of power—spaces that have endured collisions, displacements, and extreme political transformations throughout history. The term originates in geology and denotes areas characterized by fractured rock formations that create networks of veins often filled with mineral deposits. From the margins of ancient Egypt and post-imperial Eastern Europe to the expanses of Zomia in Asia, “shatter zones” are territories in which layers of rock, identities, languages, beliefs, and systems of knowledge have been shaped through exposure to harsh terrain, extreme climates, and intense migratory movements. The exhibition proposes a similar view of the Negev as a space of profound cultural stratification: traces of ancient civilizations and migrant communities coexist with present-day realities of industrialization, pollution, and land conflicts. The participating artists investigate liminal landscapes through material, technology, mythology, and lived experience.

Vardit Goldner documents the practice of sumud (steadfastness on the land) in Bedouin villages designated as “unrecognized,” such as al-Araqib. **Pavel Wolberg** exposes, through infrared photography, the interplay between personal memory and the built environment in Be'er Sheva, the city of his childhood. **Vanunu** is the title of a documentary series examining the story of Mordechai Vanunu, the Israeli nuclear whistleblower; the excerpt presented in the exhibition features photographs he took during his work at the Dimona reactor. Artist **Khader Oshah** produces ceramic works using desert soil, in dialogue with the life of the region across generations. **Lobna Sana** traces ancient and contemporary building methods, exploring how structures encounter and shape the human body. **Ezra Padwa** deciphers ancient knowledge systems—from the Nile to the Auca Valley in Mexico—and translates them into encoded information embedded in textile and sculptural works. **Netally Schlosser** animates archaeological fragments through 3D scanning and printing processes, offering a new geology of time and fracture.

אזור התנפצות نطاق التمزق Shatter Zone

1. Netally Schlosser, **Darbuka**, 2022, plaster powder 3D print, 22 x 22 x 23 cm
2. Ezra Padwa, **Ama E2**, concrete, 2018-2025
3. Ezra Padwa, **Kalendarario 5/16 (Arte en lengua zapoteca, 1583)**, 2024, wool, 252 x 147 cm
4. Netally Schlosser, **Asian West**, 2022, 3D polijet color print, 32.5 x 17.2 x 17.2 cm
5. Netally Schlosser, **Desert Varnish**, 2022, 3D print in photo-polymer, 26 x 22 x 19 cm
6. Lobna Sana, **Surveillance**, 2021, embroidery, 47,5 x 88,5 cm
7. Khader Oshah, **Painting Papers** (series), clay, 60 x 60 cm
8. Vardit Goldner, **Al Atrash - Al Arakib**, 2008-2010, video projection
9. Pavel Wolberg, **Be'er Sheba**, infrared full spectrum digital print, 2025
10. excerpt from the documentary series Vanunu, produced by: Castina Communications | Broadcaster: **KAN** Israel Broadcasting Corporation, November 2025

אוצרת: הדס קידר
قيِّمة: هداس كيدار
curator: Hadas Kedar

שעות פתיחה

שלישי-רביעי: 11:00-14:00

חמישי: 12:00-18:00

שישי-שבת: 11:00-14:00

גלריה בצלאל לאמנות עכשווית

רחוב הרצל 119, תל אביב-יפו

bezalelgallery@bezalel.ac.il | 03-6824082